เดลินิวส์ DAILY NEWS
ฉบับที่ 20,570 วันจันทร์ที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549
อ่านความจริง อ่านเดลินิวส์

'ศ.วิจิตร' ชี้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบมีผลดีเพียบ

ศ.ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) กล่าวในการบรรยายพิเศษเรื่อง "มหาวิทยาลัยราชภัฏกับการออกนอกระบบ" เมื่อเร็ว ๆ นี้ ว่า ตนจะไม่แนะนำว่ามหาวิทยาลัยควรออกนอกระบบหรือไม่ แต่อยากให้ดูข้อมูลของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ที่ประเมินคุณภาพภายนอกมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบในรอบแรก ที่พบว่ามหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (มฟล.) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (มวล.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) และ มทส. มีคุณภาพ ซึ่งดูได้จากการเผยแพร่วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบมีเฉลี่ย 14.30% ในขณะที่ภาพรวมของมหาวิทยาลัยทุกแห่งจะอยู่ที่ 1.4% มหาวิทยาลัยออกนอกระบบมีอาจารย์วุฒิปริญญาเอกเฉลี่ย 40.40% ส่วนภาพรวมอยู่ที่ 9.04 งานวิจัยต่ออาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยออกนอกระบบอยู่ที่ 0.68% ภาพรวมอยู่ที่ 0.14% และจำนวนโครงการที่ให้บริการทางวิชาการ เช่น การมีส่วนร่วมทำงานวิชาการ การรับเป็นที่ปรึกษางานวิจัยต่ออาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยออกนอกระบบค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.86% ขณะที่ภาพรวมอยู่ 0.3%

ศ.ดร.วิจิตร กล่าวต่อไปว่า ทาง สมศ. พยายามผลักดันให้รัฐเร่งพิจารณาร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยในกำกับที่ค้างอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรโดยเร็ว เพราะผลการประเมินเห็นได้ชัดว่า กลุ่มมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบแม้จะตั้งขึ้นเพียง 15 ปี แต่ก็มีผลงานที่เหนือกว่ามหาวิทยาลัยกลุ่มอื่นอย่างมาก ส่วนการเตรียมออกนอกระบบราชการนั้น อันดับแรกมหาวิทยาลัยจะต้องหาความเห็นพ้องของประชาคมให้ได้ก่อนเพื่อไม่ให้มีการขัดขวางภายหลัง จากนั้นก็พัฒนาระบบบริหารให้บุคลากรมีความมั่นคงในระบบใหม่ ก่อนที่จะยกร่าง พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเสนอต่อรัฐบาล รวมทั้งต้องขจัดความเข้าใจผิดในรูปแบบของการออกนอกระบบที่ยังพบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) หรือแม้แต่รัฐมนตรีการศึกษาบางคนในอดีตก็คิดว่าการออกนอกระบบทำให้มหาวิทยาลัยเป็นเอกชน แต่จริง ๆ แล้วยังเป็นของรัฐอยู่เพียงแต่เปลี่ยนรูปแบบการบริหารให้สั้นขั้นตอนการทำงานลง เพื่อให้มีความคล่องตัวมากขึ้น ส่วนการขึ้นค่าเล่าเรียนเท่าที่ดูก็ไม่ได้ต่างไปจากมหาวิทยาลัยรัฐ

"ที่ผ่านมาร่าง พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยที่นำเสนอไปแล้วมักถูกแก้ไขในหลายประเด็น เช่น ส.ว.แก้ไของค์ประกอบการได้มาของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยจนเหมือนเป็นสภาท้องถิ่น ซึ่งเป็นจุดอันตรายเพราะจะทำให้มหาวิทยาลัยกลายเป็นมหาวิทยาลัยพื้นที่ และยังแก้ให้มหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบนักศึกษายากจนโดยกำหนดให้ตั้งกองทุนดูแล ทั้งที่มหาวิทยาลัยมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษา แต่ทุนเป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องช่วย นอกจากนี้ยังกำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัยต้องดำรงตำแหน่งเพียงมหาวิทยาลัยเดียว และห้ามเป็นเกิน 2 วาระ ซึ่งไม่มีมหาวิทยาลัยไหนในโลกทำกัน อย่างไรก็ตาม ผมเห็นว่าหากจะมีการปรับแก้ไขร่าง พ.ร.บ.ที่เสนอขึ้นไป แต่มหาวิทยาลัยเห็นว่าบางเรื่องที่ยอมไม่ได้ก็อย่ายอมเพราะนักการเมืองมักจะแก้ไขกฎหมายด้วยความรู้สึกส่วนตัว เพราะฉะนั้นจะต้องตั้งอยู่บนสภาพความเป็นจริง เพราะถ้าเราได้กฎหมายที่ไม่ดีออกมาการบริหารงานในอนาคตก็จะลำบาก" ศ.ดร.วิจิตร กล่าว.